

Arrest

nr. 349 728 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 9 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op tussenarrest nr. X van 19 december 2025 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting van 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DHONDT, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. COSYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een UNRWA geregistreerd Palestijns vluchteling en bent u op [...] november 1993 geboren in Caïro (Egypte). Toen u ongeveer 2,5 jaar oud was, zou u samen met uw ouders naar Gaza zijn verhuisd. U bent zowel wat betreft de lagere school als wat betreft het lager middelbaar naar UNRWA scholen gegaan. Nadat u was gestopt met studeren, bent u beginnen werken in Israël in de horecasector. Toen u later terugkeerde vanuit Israël naar Gaza zou u door Hamas zijn gearresteerd op verdenking van spionage voor Israël. Op 4 november 2020 bent u uit Gaza gereisd.

U zou vervolgens naar Turkije gereisd zijn waar u ongeveer twee jaar heeft gewoond. Het eerste jaar zou u over een kimlik hebben beschikt en hierna werd uw verblijfsvergunning in Turkije niet meer verlengd en zou men u gedurende 24 dagen hebben opgesloten vanwege illegaal verblijf. U zou na uw vrijlating verder in Turkije zijn gebleven zonder verblijfsvergunning. U zou vervolgens illegaal naar Griekenland gereisd zijn waar

u op 28 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Men kende u vervolgens internationale bescherming toe op 21 december 2022.

Op 20 april 2023 zou u naar België gereisd zijn waar u op 24 april 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. U haalde aan in Griekenland enkele keren te zijn bedreigd geweest door bendeleden en verder ook problemen te hebben gekend met het vinden van werk en een normale huisvesting.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende kopijen van documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, de overlijdensakte van uw moeder, verschillende documenten van uw broer en uw zus (schoolattesten van uw zus, een UNRWA attest op naam van uw broer, een foto van uw broer die een zak bloem ontvangt van UNRWA) de UNRWA familiekaart op naam van uw vader, nog een UNRWA familiekaart op naam van uw vader, foto's van de huidige leefomstandigheden van uw achtergebleven familie in Gaza, een medisch attest in verband met de behandeling aan uw neus in de Westbank, een medisch attest van het ziekenhuis in Khan Younis na mishandeling door Hamas, een oproepingsbrief in verband met beschuldigingen van spionage voor Israël en tenslotte een medisch attest in verband met uw vader. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 maart 2025 legde u nog enkele identiteitsdocumenten voor van uw familieleden, een foto van uzelf aan een ziekenhuis in Hebron waar u medische zorgen kreeg toegediend, een attest van de Palestijnse autoriteit ter bevestiging dat u over een Palestijns paspoort beschikt en nog een attest dat bevestigt dat u psychologische bijstand heeft genoten in België. Na het persoonlijk onderhoud van 17 maart 2025 stuurde u per email nog een kopij voor van uw Griekse verblijfsvergunning, van uw Grieks reisdocument en een psy-attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U liet weliswaar optekenen dat u het mentaal moeilijk heeft en dat u kampt met piekergedrag, verminderde eetlust en slaapproblemen, maar u zou anderzijds zich wel al een stuk beter voelen dankzij de verschillende werkervaringen die u heeft opgedaan in België. U zou intussen zes à zeven korte interim opdrachten hebben uitgevoerd in de afgelopen periode en naar eigen zeggen in totaal ongeveer acht maanden hebben gewerkt. U was op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud van 17 maart 2025 werkloos maar wel werkzoekend en vastberaden om de draad van het werken zo snel mogelijk terug op te pikken. U zou nog maar weinig taallessen hebben kunnen volgen en u wijt dit ook aan uw mentale problemen. Later lichtte u evenwel toe dat u eerder voorrang gaf aan werken in plaats van uw energie te steken in taallessen omdat u op die manier meteen ook geld kon opsturen naar uw familie in Gaza. U verklaarde verder dat u geen medicatie dient te nemen voor uw mentale problemen, ook geen slaapmiddelen. U beaamde in dit verband de algemene conclusie dat u nog steeds worstelt op mentaal vlak, onder andere door de zeer precaire omstandigheden waarin uw achtergebleven familie in Gaza leeft, maar dat u wel degelijk op een normale manier kan functioneren in de maatschappij, wat zich uit in uw verschillende werkervaringen. Deze werkervaringen hebben er mede voor gezorgd dat u zich op mentaal vlak een stuk beter voelt. U verklaarde tenslotte nog dat u perfect in staat was om het persoonlijk onderhoud af te leggen en dat u op fysiek vlak in goede conditie verkeert (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 2-23). Op 15 april 2025 legde u nog een psy-attest (d.d. 8 april 2025) voor waarin sprake is van een aantal klachten in uw hoofde, een ernstige depressie en van posttraumatische stress. Als conclusie is er geschreven dat uw geestelijke gezondheid regelmatige psychologische controle vereist en een uitgebreide zorg om uw symptomen te behandelen en u te helpen een zekere emotionele stabiliteit te herwinnen. Hoewel dit psy-attest een meer gedetailleerde beschrijving geeft van de mentale problemen waarmee u kampt, verandert dit niets aan bovenstaande vaststellingen waarbij als conclusie naar voren kwam dat u wel degelijk in staat bent normaal te functioneren in de maatschappij, dat u verschillende werkervaringen heeft opgedaan in België en dat precies deze werkervaringen hebben bijgedragen aan de verbetering van uw mentale toestand.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie Eurodac search result en Eurodac Marked hit, toegevoegd aan het administratief dossier en zie verklaring DVZ, vraag 16 en zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart, vragen 24-34), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022> Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op [\[https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf\]](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf); en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties [bv. erbarmelijke levensomstandigheden in een opvangcentrum en aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 54 en 62-64 en 71)], moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest

van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

De vaststelling dat u relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. U bevestigde dat u het land heeft verlaten van zodra u beschikte over uw verblijfskaart en uw Griekse reispas. U verklaarde evenwel foutief dat u op 20 april 2024 naar België was gekomen. Immers, in werkelijkheid bent u in april 2023 en niet in 2024 in België aangekomen. Met andere woorden, u bent niet zoals u vervolgens liet optekenen bijna anderhalf jaar in Griekenland gebleven maar wel slechts minder dan een half jaar. Omdat de protection officer door uw verklaringen mee op het verkeerde been was gezet, werd u er vervolgens op gewezen dat anderhalf jaar te weinig tijd is om te kunnen gewagen van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. U was het hier niet mee eens en verklaarde dat een jaar meer dan voldoende tijd was om uw conclusies over Griekenland in dit verband te trekken (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 104-107). Nochtans bent u dus in werkelijkheid veel minder lang dan één jaar in Griekenland gebleven. Bovendien blijkt dat u in deze korte periode wel degelijk erin geslaagd was werk te vinden zoals hieronder wordt besproken.

De vaststelling dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen getuigt bovendien van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Uzelf verklaarde dat u in Griekenland niet beschikte over een netwerk. U werd er vervolgens op gewezen dat u spontaan had aangehaald dat een tijdlang u bij familie van u heeft kunnen verblijven, dat u financiële hulp van uw broer had ontvangen en dat u via een neef van u werk had gevonden in Kreta. U antwoordde hierop dat u niet had willen zeggen dat u in Griekenland nooit op iemands hulp heeft kunnen rekenen, wel dat het leven in Griekenland heel erg moeilijk was (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 56, 5, 74-86 en 99 en 100). Dat u precies omwille van die moeilijke omstandigheden wel degelijk heeft kunnen rekenen op een aantal mensen uit uw netwerk wordt hiermee enkel bevestigd.

Wat betreft uw problemen met het vinden van geschikte huisvesting liet u optekenen dat u op straat was beland in Kos nadat u verplicht was het opvangcentrum te verlaten. U zou zo gedurende ongeveer twee maanden dakloos geweest zijn waarbij u de nachten in kraakpanden doorbracht. U zou in deze periode getracht hebben een attest van bevestiging van dakloosheid te bekomen, maar u bent hierin niet geslaagd omdat u niet wist tot welke instantie u zich hiervoor diende te wenden. U zou vervolgens naar een organisatie gegaan zijn op aanraden van anderen. Vanuit deze organisatie liet men u weten dat men u zou contacteren van zodra men u iets zou kunnen aanbieden, maar dit is nooit gebeurd. Na deze twee maanden op het eiland Kos zou u dankzij de financiële hulp van uw broer verhuisd zijn naar Athene, waar u dan vervolgens kon gaan inwonen bij enkele verre neven van u die reeds eerder in Griekenland waren aangekomen en die gezamenlijk een huis huurden. U zou ongeveer één maand hebben ingewoond bij hen. Omdat u na deze maand nog steeds geen werk had gevonden en als gevolg hiervan dus geen huurgeld kon betalen, werd u verzocht het huis te verlaten. U zou in de twee maanden die hierop volgden in een park hebben geslapen nabij een kerkje. Vervolgens zou u samen met een neef van u naar Kreta gegaan zijn waar u gedurende één maand kon werken bij een olijvenboer. U zou in deze periode ook een slaapplek hebben aangeboden gekregen van deze boer. Na deze maand zouden jullie teruggekeerd zijn naar Athene waar jullie dan vervolgens een kamer huurden in een gemeenschapshuis. Van zodra u hierna in het bezit kwam van uw verblijfsdocumenten heeft u een vliegtuigticket gekocht en bent u naar België gereisd (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 65-87). Uit uw verklaringen in dit verband blijkt aldus dat u er op enkele maanden na wel degelijk in

geslaagd bent een normale huisvesting te bekommen, temeer daar u er ook in geslaagd was geld te verdienen door te gaan werken waardoor u zelf in staat was om een kamer te huren. Men mag er dan ook redelijkerwijze van uitgaan dat indien u langer in Griekenland was gebleven en zo dus meer ervaring had opgedaan en eventueel een groter netwerk had uitgebouwd, u wellicht nog andere werkervaringen zou hebben verworven waardoor u dan op een meer duurzame wijze iets had kunnen huren.

Wat betreft het vinden van geschikt werk dient te worden opgemerkt dat u, zoals hierboven reeds werd aangehaald, een werkervaring heeft opgedaan bij een olijvenboer. U zou hierbij ongeveer 35 à 40 euro per dag hebben verdiend. U bevestigde dat u op die maand in totaal ongeveer 800 euro had verdiend. Op de vraag of u niet langer kon blijven werken voor deze boer antwoordde u negatief en lichtte u toe dat het seizoensarbeid betrof en dat het seizoen erop zat. Een andere job vinden op het eiland Kreta leverde evenmin iets op. U had eerder tijdens het persoonlijk onderhoud al laten optekenen dat u op het eiland Kos 'de ronde' had gedaan van alle hotels en restaurants en dat u hier telkens bot ving: men liet u elke keer weten dat men niet op zoek was naar medewerkers. Op de vraag of u zich ooit heeft aangemeld bij een arbeidsbemiddelingsbureau, antwoordde u positief maar u voegde eraan toe dat men u hier wegstuurde omdat u het Grieks niet beheerste (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 69, 70, 86-91). Wat er ook van zij, uit uw verklaringen komt duidelijk naar voren dat u ondanks de eerder beperkte tijd dat u in Griekenland bent gebleven, er wel degelijk in geslaagd bent om een werkervaring op te doen waarbij u een loon heeft kunnen verwerven.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van meerdere incidenten met derden (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 55, 56 en 58), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen eerder beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

In casu verwees u naar verschillende incidenten waarbij u door benadeleden werd benaderd en die er met geweld mee dreigden uw geld of telefoon af te nemen.

Dit speelde zich voornamelijk af in Kos, maar ook in Athene zou u op een gegeven moment in een vechtpartij betrokken zijn geraakt doordat enkele benadeleden u en uw neef probeerden geld afhandig te maken en jullie zich verdedigden. Na afloop zouden ze jullie met de dood hebben bedreigd. Op de vraag of jullie van dit incident aangifte hadden gedaan bij de politie antwoordde u dat jullie wel degelijk naar een lokaal politiekantoor zijn gegaan, maar dat jullie klacht niet werd geregistreerd. Op de vraag wat hiervan de reden was, verklaarde u dat de politie jullie had duidelijk gemaakt dat het weinig zin had om dit te registreren aangezien jullie door onbekenden waren aangevallen en omdat er bovendien geen camerabeelden van het incident voorhanden waren. U werd erop gewezen dat het zeer opmerkelijk is dat de politie geen enkele moeite heeft gedaan om één en ander te registreren ook al waren er geen directe bewijzen voorhanden van wie de daders precies waren. Wat er ook van zij, na dit incident zouden u en uw neef naar Kreta gegaan zijn omdat jullie daar werk hadden gevonden en omdat jullie zich in Athene niet veilig voelden. U bevestigde dat de geweldincidenten waar u het slachtoffer van bent geworden zich enkel in Kos en in Athene voordeden maar niet in Kreta. U lichtte toe dat u zich in Kreta op een afgelegen plaats bevond waar er dus weinig mensen waren en waar er bijgevolg ook weinig criminaliteit was. U voegde eraan toe dat u van anderen had gehoord dat er zich ook in Kreta gelijkaardige incidenten met benadeleden voordeden (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 91-98). Dat u in Kreta gedurende een maand heeft kunnen werken, hier een normaal loon heeft kunnen verdienen, in een normale situatie gehuisvest was én bovendien geen enkel geweldincident heeft meegemaakt wijst er niet op dat u in geval van terugkeer zou terechtkomen in een situatie van ernstige kwetsbaarheid.

Dat u uw verblijfstitel van Griekenland (ADET) en uw Grieks reisdocument verloren bent geraakt, neemt niet weg dat men deze opnieuw kan bekommen in Griekenland. Bovendien bleek uit de kopijen die u na het persoonlijk onderhoud opstuurde en die u tijdens het persoonlijk onderhoud liet zien op uw smartphone dat beide documenten nog geldig zijn. Uw verblijfsvergunning (ADET) vervalt op 21/12/2025 en uw Griekse reispas vervalt op 11 maart 2028 (zie kopijen toegevoegd aan het administratief dossier). U liet optekenen dat u niet heeft getracht om beide documenten terug op te vragen bij de Griekse autoriteiten. U lichtte toe dat u dit op een gegeven moment wel degelijk van plan was maar dat het er in de praktijk niet van gekomen is omdat u te zeer in beslag was genomen door andere zaken. U heeft overigens ook nagelaten een aangifte te

doen van het verlies van beide documenten hier in België (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 36-48).

Wat betreft het hernieuwen van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.”

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in zeer uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: “Country Report: Greece. Update 2022”, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2023 (beschikbaar op <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2023/06/AIDA-GR2022-Update.pdf>), het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022 (beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>) en “Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2023 (beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>).

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/ EU) bepaalt dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich

geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij zich er intussen doelbewust van hebben ontdaan, of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigden tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij niet aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De Commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat enkel uitzonderlijk omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/ of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart

2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en precare situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot kosteloze gezondheidszorgen ontzegt zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, Living In Greece – Access To Healthcare, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2022, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien. Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precare situatie schetsen waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.”

Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52].

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier niet blijkt dat er sprake is van een nood aan gespecialiseerde, regelmatige en complexe opvolging/behandeling, noch dat er sprake zou zijn van negatieve gevolgen op vlak van zelfredzaamheid.

Zoals hierboven omschreven zijn de psychologische problemen waarvan sprake eerder een gevolg van het feit dat u worstelt op mentaal vlak door de zeer precare omstandigheden waarin uw achtergebleven familie in Gaza leeft. U was evenwel perfect in staat om het interview in het kader van uw verzoek om internationale bescherming af te leggen. U heeft bovendien in Griekenland een nuttige werkervaring opgedaan, en ook hier

in België heeft u reeds verschillende werkervaringen opgedaan en bent u gemotiveerd om opnieuw aan de slag te gaan. In Griekenland beschikte u over een netwerk van kennissen op wie u effectief een beroep heeft gedaan zowel voor wat betreft huisvesting als voor wat betreft het vinden van werk. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die u zou verhinderen uw rechten, verbonden aan uw status toegekend in Griekenland, te doen gelden.

Daarnaast kan op basis van uw migratieparcours worden vastgesteld dat u een zelfredzaamheid aan de dag legt die maakt dat kan worden geoordeeld dat u bij terugkeer naar Griekenland niet noodzakelijkerwijs in een situatie van verregaande materiele deprivatie terecht zult komen.

Zo blijkt immers dat u een Griekse verblijfstitel (ADET) en een Grieks Reisdocument werd afgeleverd nadat u het vluchtelingenstatuut werd toegekend op 21 december 2022 (zie notities persoonlijk onderhoud 17 maart 2025, vragen 30-35, 51 en 52). In het verleden slaagde u er dus in om ondanks de moeilijkheden die kunnen ontstaan bij het verkrijgen van zulke documenten wel degelijk in deze te verkrijgen.

Hieruit blijkt dat u in staat bent geweest om stappen te ondernemen teneinde uw rechten als begunstigde van internationale bescherming op eigen kracht uit te oefenen en zelf te voorzien in uw behoeften.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud.

Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om".

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece.

Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u niet hebt aangetoond dat u stappen hebt ondernomen om een verlenging van uw verblijfsvergunning in Griekenland te verkrijgen noch dat u derhalve geconfronteerd werd met een weigering of een onredelijke vertraging vanwege de Griekse autoriteiten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet hebt aangetoond dat de bescherming van Griekenland ondoeltreffend is, noch dat de procedure voor het bekomen van een (geldige) ADET u bij terugkeer noodzakelijkerwijs zou blootstellen aan een toestand van zeer verregaande materiele deprivatie. In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoont dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiele deprivatie zult terechtkomen. U toont immers niet aan dat u ingeval van een

terugkeer, niet in staat zou zijn opnieuw voor uzelf in te staan, dit eventueel met de tijdelijke steun van uw netwerk.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze documenten betreffen uw persoonsgegevens en uw persoonlijke situatie in Gaza en die van uw achtergebleven familieleden in Gaza. Deze zaken staan hier niet ter discussie en zijn bovendien reeds door de Griekse asielinstanties beoordeeld geweest. De twee kopijen van uw Griekse verblijfsdocumenten bevestigen dat u in Griekenland over internationale bescherming beschikt. Dit staat hier evenmin ter discussie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggeleid naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 4 van het handvest EU en van artikel 3 van het EVRM.

“Verzoeker vluchtte en verzocht om bescherming in Griekenland. Hoewel hij de status van vluchteling ontving, vond hij er echter geen effectieve bescherming van de in het Handvest erkende grondrechten. Hij verwijst naar de verregaande staat van materiële deprivatie waarin hij gedwongen werd te leven in Griekenland, waardoor hij blootgesteld werd aan een ernstige (risico's op) onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest en overeenstemt met artikel 3 EVRM.”

Verzoeker stelt dat er geen garantie dat hij zijn status van internationale bescherming nog zal hebben bij terugkeer naar Griekenland, en verzoekt België zijn verzoek om internationale bescherming te onderzoeken. Volgens verzoeker tonen de geciteerde rapporten, persartikels, buitenlandse rechtspraak en zelfs een schrijven van zes Europese asielministers over de algemene toestand in Griekenland voor erkend vluchtelingen aan dat de standaarden voor een menswaardig leven ernstig ondermijnd worden als gevolg van een falend overheidsbeleid.

Verzoeker werd op geen enkele manier geleid naar bestaande organisaties die zouden kunnen helpen met huisvesting, werk of gezondheidszorg. Hetzelfde geldt voor taallessen, ondanks dat taal de grootste hindernis is in het vinden van de eigen weg in een nieuw land. Verzoeker is het niet eens dat hij zelf te weinig stappen ondernam om de hulp waarvan wordt beweerd dat ze bestaat in Griekenland, te vinden. Verzoeker omschrijft zijn situatie van huisvesting, werk en taal, racisme en gebrek aan bescherming door de lokale autoriteiten, Verzoeker kwam aldus terecht in een toestand van verregaande materiële deprivatie, volledig los van zijn persoonlijke keuze of wil, zodanig dat hij zelfs niet in staat was te voorzien in de meest elementaire behoeften zoals eten, beschikken over een woning, zich wassen enz..

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd “*van het recht van verdediging door een onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*”.

“De beslissing werd, zoals door verzoeker hoger aangetoond, niet op afdoende wijze gemotiveerd.”

In het derde middel wordt de schending aangevoerd van het redelijkheidsbeginsel.

“Verzoekende partij is van mening dat de stelling van het Commissariaat-generaal dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging cfr. Art. 3 EVRM slechts de onwil of onkunde van verwerende partij aantoonst om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.”

In het vierde middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel.

“Gelet op wat voorafgaand werd uiteengezet, is verzoeker van er geen redelijk verantwoorde beslissing werd genomen.”

2.2. Verzoeker voegt als stuk 4: “*Recognised refugees 2025*”.

2.3. Verweerder brengt op 26 augustus 2025 een aanvullende nota bij met (landen)informatie over de situatie in Griekenland. Deze aanvullende nota verwijst onder meer naar “COI FOCUS GRECE Aide aux migrants, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 en beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants>”.

2.4. Verzoeker brengt op 5 september 2025 een aanvullende nota bij met (landen)informatie en het stuk ‘Verslag Ulysse juni 2024’.

2.5. Verzoeker brengt middels het ‘verzoek tot heropening van debatten’ van 5 december 2025 volgend stuk bij: “Brief van 19 november 2025 van Griekse middenveldorganisaties aan de CGVS “Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025”.

2.6. Na het tussenarrest tot heropening van de debatten van 19 december 2025, brengt verweerder op 28 januari 2026 een aanvullende nota bij met (landen)informatie. De aanvullende nota bevat tevens een nota van verweerders juridische dienst van 16 januari 2026 inzake AMKA.

2.7. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met (landen)informatie en drie stukken: een brief van de Griekse NGO's van 19 november 2025, een brief gestuurd aan advocaat Lahaye van 16 januari 2026 en een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023. Verzoeker argumenteert onder meer inzake de regelgeving met betrekking tot de AMKA.

Beoordeling

3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 21 december 2022 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) vervallen is 21 december 2025.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet meer in Griekenland woont en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

4. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle

gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

5.1. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.2. Middels tussenarrest van 19 december 2025 heropende de Raad de debatten.

De debatten werden heropend ingevolge een brief van de Griekse middenveldorganisaties van 19 november 2025.

Blijkens deze brief bevestigen de middenveldorganisaties “*de quasi-onmogelijkheid om de AMKA te activeren, hoewel noodzakelijk voor toegang tot de gezondheidszorg, legaal werken en overheidssteun*”.

5.3. Bij aanvullende nota van 28 januari 2026 brengt verweerder andermaal (landen)informatie bij. Tevens voegt verweerder een omstandige “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*” bij de aanvullende nota.

Deze nota stelt onder meer:

“*Op 3 november 2025 publiceert de Griekse overheid nieuwe wetgeving aangaande de A.M.K.A. en de toegang tot de publieke gezondheidszorg (Γ25/οικ.48556/03-11- 2025 Accès des bénéficiaires visés à l'article 33 de la loi n° 4368/2016 aux structures publiques de santé ; vertalingen in bijlage 2 en 3 van onderhavige nota)*”

In deze wetgeving wordt in de eerste plaats herhaalt dat actieve A.M.K.A. in principe nodig is om toegang te krijgen tot gezondheidszorg. Wat de omzendbrief toevoegt, is dat bij gebrek aan een actieve A.M.K.A., voor begunstigden van internationale bescherming (punt ix van de wetgeving) toegang tot gezondheidszorg mogelijk is op vertoon van:

- (a) Een geldige ADET; OF

- (b) Een attest van aanvraag tot verlenging van de status; OF
- (c) een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van het besluit tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7)."

5.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer.

Deze nota bekritiseert uitvoerig de *"Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS"*. Verzoeker voert onder meer aan dat de volledige mailuitwisseling tussen verweerder en de Griekse overheidsdienst niet wordt bijgebracht. Verzoeker geeft verder juridische duiding en kritiek op de beoordeling van de wetgeving inzake de AMKA en betoogt dat uit de brief van RSA van 16 januari 2026 aan advocaat Lahaye blijkt dat *"bij gebreke aan een ACTIEVE AMKA zowel de toegang tot de arbeidsmarkt als tot de gezondheidszorg verhinderd wordt"*.

6. Uit de nota van de juridische dienst van verweerder van 16 januari 2026 blijkt: *"Op 3 november 2025 publiceert de Griekse overheid nieuwe wetgeving aangaande de A.M.K.A. en de toegang tot de publieke gezondheidszorg"*. Deze wetgeving inzake de AMKA dateert van na de bestreden beslissing en het inleidend verzoekschrift.

Verweerder verwijst in de aanvullende nota, die dateert van na het tussenarrest dat de debatten heropent, niet meer naar de *"COI FOCUS GRECE Aide aux migrants, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025 en beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/grece-aide-aux-migrants>"* die vroeger werd bijgebracht en het voorwerp uitmaakte van de *"Brief van 19 november 2025 van Griekse middenveldorganisaties aan de CGVS: 'Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025'"* die leidde tot het tussenarrest tot heropening der debatten.

De nieuwe Griekse wetgeving maakte het voorwerp uit (i) van het tussenarrest tot heropening van de debatten, (ii) het aanvullend onderzoek door de juridische dienst van verweerder zoals blijkt uit de *"Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS"*, (iii) van de aanvullende nota van verzoeker die ter zitting werd neergelegd.

Gelet op het voormeld verloop van de procedure dient de Raad te besluiten dat informatie inzake de AMKA een essentieel element is bij de beoordeling van verzoekers situatie in geval van terugkeer naar Griekenland. Beide partijen voeren dienaangaande een omstandige discussie over interpretatie van Griekse wetteksten alsook over de implementatie van deze bepalingen door de Griekse autoriteiten. Verweerders informatie inzake de implementatie van de wetgeving met betrekking tot de AMKA blijkt tevens te wijzigen, minstens is deze niet eenduidig zoals kan blijken uit de aanvullende nota die door verzoeker ter zitting werd neergelegd. De informatie inzake de AMKA betreft blijkens de procedureakten van verzoeker en verweerder een essentieel feitelijk gegeven dat losstaat van de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid.

Dit geldt des te meer in hoofde van verzoeker aangezien zijn ADET is vervallen op 21 december 2025 en de bestreden beslissing stelt: *"Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt."*

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de strijdige informatie inzake de AMKA - zoals dit onder meer blijkt uit de ter zitting neergelegde aanvullende nota van verzoeker - nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 april 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS